Digitized by the Internet Archive
in 2013

http://archive.org/details/marbhranndodhomh1853mori

MARBHRANN

DO

DHOMHNUL MUNRO,

LE

IAIN MORISTON.

GLASGOW:
PRINTED BY JOHN GILLIES, 303 ARGYLE ST.
FOR JOHN MUNRO, 89 HOSPITAL STREET.

MDCCCLIII.

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND

Rinneadh am Marbh-rann a leanas air an "fhirean chòir" agus ainmeil, Dòmhnull Munro, leis an duine chomasach dhiadhaidh a dh'eug o cheann ghoirid sna Hearadh, Iain Moristan, mu'm faoidte a ràdh an là dh'eug e, "gu'n do thuit Uachdaran agus duine mòr ann an Israel," agus d'am b'fhearr "là a bhàis, no là a bhreith." neach nach d'fhàg a leithid eile sa Chinneach-Ghàidhealach a thaobh a ghibhtean, agus a thàlann mar Bhàrd.

Rugadh an duine cliuiteach so Dòmhnull Munro, an sgìre Phort-righ 's an Eilean sgiathanach, mu'n cuairt do'n bhliadhna 1773. Agus chaill e 'fhradharc ann an laithean òige leis a Bhric, mu'n d'fhosgail an Tighearna sùilean inntinn, gu bhi a faicinn agus a' cur an céill, saibhreas do-rannsachaidh Chriosd d'a cho-pheacaich, a thaobh an robh iadsan dall ge d' bha fradharc an sùl aca. Bhàsaich e air a bhliadhna 1830. An déigh na stiùbhardachd a fhuair e o'n Tighearna a choimhlionadh gu dileas, a chum glòir Dhé, agus slàinte iomadh anam neo-bhàsmhor d'am bheil "a chuid is mò beò gus a nis, ach tha cuid diubh nan cadal." 'San là an robh aineolas agus dorchadas a còmhdachadh na Tìre agus nach robh "guth an turtuir, ach ainmig r'a chluinntinn innte", gidheadh 'san là dhorcha sin thog e suas 'na aonar Bratach, agus Fianuis Iosa Criosd, agus chum e suas iad araon gu treun gu là a chriche, an aghaidh iomadh doinionn uamhasach a shéid air, is gann is urrainn do dhaoine, anns an là mheagh-bhlàth so a thuigsinn, no a ghabhail a stigh, a thaobh "gu'n do sheas an Tighearna làimh ris, agus gu'n do neartaich se e, do bhrìgh gu'n do mheas e dìleas e".

Cha bhiodh e dhomhsa, ach ionann is dìomhain facal a ràdh mu chliù an duine dhiadhaidh so "oir bha deadh-theist aige o na h-uile dhaoine, agus o'n fhiriun féin" agus ge d bhithinnse cho comasach, agus cho fòghluimte ri aon duine 'san Tìr, cha tigeadh aon ni a b'urrainn mi 'ràdh mu dhéibhinn, ach fada, fada goirid air na tha'n Dàn so féin a' cur an céill d'a chliù.

I. M. G.

[Acrostick] Anns am bheil a cheud litir do gach sreath a deanamh suas na facail a leanas, Roimhradh do bheatha Dhomhnuil Munro.

R uibhse tha guth anns an dàn so
O ! luchd siubhail an f hàsaich,
I s tha 'g imeachd 'nar tràillean
M ar ri sàtan na truaigh';
H o! nach gabh sibh gu tràthail
R is a' ghlaodh tha o'n àirde
A nn an tròcair shaor ghràsmhor
D hé trid fàbhair an Uain;
H-'àr ro mhòr, a's creach làidir
D huibh bidh cinnteach mur tàr sibh,
O bhinn pheacannan gràineil,
B ha 'gar tàladh 's gach uair,
H-aon tha feumach an tràth's air,
E isdibh cuireadh na slàinte
A gus gealladh 'na ghràdh dhuibh,
T hogas dhàsan sibh suas.
H o! grad theich 's thig na chòdhail
A ghabhail seilbh air a thròcair,
D haingnich briathran a bheòil dhuibh,
H-àmhghar mòr bhi 'teachd dlùth
O'n tha gealladh a' ghlòire;
M òr mu ghabhas tu còir air,
H o! dean cabhag 's e'n t'òir ort,
N uair tha chòmhla neo-dhùint',
U aith' bidh do sgaradh do-bhrònach
I meachd t-anma gu dòruinn,
L eis gach mallachd a's dòlas
M ar do thròcair nach lùb,
U! bidh do leir-sgrios gu'n dòchas,
N i gu'n f heum bidh do dheòir dhuit,
R igh nan dùl dheanamh tròcair
O rt ma dheònaich a rùn. *I. M.*

MARBHRANN

DO

DHOMHNUL MUNRO.

Bidh cuimhn' is iomradh an còmhnuidh
Air na fireanaibh còire,
Dh-ullaich Criosd 'na thròcair
A' chùm na glòire tha shuas,
Is bidh an dàn so 'na chòmhradh,
A' cuir an céill ann an òrdugh,
Cliù is béus an deadh òglaich
Dòmhul Munro 'na mòr-bhuadh,
A dhaingnich fianuis na chòir-san
Ann an Ios' f had's bu bheò e,
'Sa shaoithrich dian ann an còmhrag,
Air taobh a' ghlòir' fad a chuairt'
Fo àrd-bhrataich na mòrachd,
'Sna ghabh e dìon ann an dòchas,
Fo'n ghabh e fasgadh an còmhnuidh
'Sa bha 'ga chòmhdach mu'n cuairt.

'S aobhar iùndrain 'san uair's thu
Do mhòr àireamh mu'n cuairt duit,
A rinn thu fhàgail nan truaghain
Fo thròm smuairin a'd' dhéigh,
Na lìonas t'àite cha d'fhuair iad
Ann an gibhtean 'sam buadhan:
Leis gach tiodhlaca luachmhor
A thàinig 'nuas ort o nèamh,
'S mar rinn gràs an ath-nuadhaich
Anns gach pàirt thu cho buadhach:
'S ni ro àrd e r'a luaidh dhomh,
Gu a chuir 'san uair so an céill;
'S gu'n mo chomas ach suarach,
Gus do theist thogail suas leam,
'S gu'n mo chliù-s' ort ach luatha
G'a cur air snuadh do ghlan-sgèimh.

Fhuaradh croidimh o Dhia leat
Air an ìobairt choimhlionta,
Dhaingnich còir tha neo-chrìochnach
Dhuit gu siorruidh 'na shìth,
Fhuair thu'n Spiorad mar thiodhlac
A rinn do bhuadhan a riaghladh,
Chum an cleachdadh 'na rian-san
A rinn do lionadh le 'ghaol:
Ghineadh clann ann an Criosd leat,
Air do bhrollach chuir cìochan
Chum an altrom mar chìochrain,
Le bainne fiorghlan gu'n ghaoid,
Lag a's làidir 's am meudachd,
A réir am fàis anns an diadhachd,
Mar stiùbhard glic rinn thu'm biadhadh
Oir bha'n fhialachd dhoibh saor.

Bha thu 'd'fhirean treun buadhach
Air carraig slàinte do-ghluaiste;
Bu shaighdeir dìleas bha stuam' thu
Gu treun tòirt buaidh air feachd nàmh
Gidheadh mar naomh fad do chuairte,
Anns an t-saoghal cha d'fhuaradh
Aite fuirich bhiodh buan leat,
Gu gabhail suaimhneis no taimh,
Chum thu agad na fhuair thu
'Sna h-uile ceum anns na ghluais thu,
'S tù coiseachd teann le dian luas-ruith
A chum na duais 'bha gu h-àrd, [duit
'S ge d' bha do naimhdean mu'n cuairt
A' cur 'nan geimhlean gu cruaidh ort,
Do dhlighe Chriosd t-fhear còir-fuasg-
Cha d'fhuair an diabhul uat càil. [laidh

Bha do bhuadhannan nàdurr'
O's ceann mhórain 'nar là-ne,
Farsuing fosgailt' am pàirtibh
Mar thaisgeach làn bha do chridh':
'S tu gabhail beachd air mhodh àraid
Air glòir a's mòrachd an àrd-righ,
Air oibre cruthaichte a làmhsan
'San doimhne, air làr, 's os do cheann,
'S do fhradharc sùl ge do dh'fhàg thu
Ri aimsir t-òige 'nad phàisde,
Fhuair thu dùbladh na àite
Gu d' ùngadh, slàinte an Righ,
Och mo bhròn 's m'aobhar nàire
Ge d' tha mi mealtuinn mo dhà shùl,
Nach robh mi faicinn mar bha thu
Ri faicinn 's iad ort a dhìth.

Leis mar lìonadh o'n àird' thu
Leis gach tiodhlaca gràsmhor,
A chur rian air do phàirtibh
A' theagasg chàich air gach àm,
Le faire dionaidh bu ghnàth leat
Bhi cur an céill dha do chàirdean,
Gach inneal gleusaidh bha'n nàmhaid
A' cur an àird' gus an call,
'S tù faicinn cuilbheartan shàtain
A' sgrios na'm mìltean gu'n tearnadh,
Bha t'anam fireanta cràiteach
'S do chridhe 'ga fhàsgadh 'gu teann
'S a thaobh mar ghleusadh le gràs thu
'S le beò eud chum an slàinte,
'S tric a dh'eubh thu nach b'fheaird iad
Luchd-teagaisg fàs nam balg mall.

Is aobhar nàire do mhòran
A shealbhaich tàlannan mòra,
'Sa thogadh suas ann am foghlum
Fo ainm bhi beò 's iad fo'n bhàs,
Nach d' ruith a' choi-lige còmhladh
A chumail coiseachd 'san ròd riut,
A ghlac an crann na do dhòrnaibh,
'S nach d' sheall ri d' bheò air do shàil
O nach do bhrist iad na còrdaibh,
A cheangail teann ris an fheòil iad
A dh'fhàg neo-fheumail 'nan lò iad,
Gu sliochd thoirt beò a' chum fàis,
Is nach robh 'n anmaibh an còmhnuidh
Fo chumhachd teagaisg am beòil duibh,
A dh'fhàgadh éifeachdach beòthail
E 'shluagh ro'-òrduicht' saor ghràis.

Is mar a lionadh le eud thu (adh,
Mar shearraig nuadh bhiodh gu reub-
Air taobh aobhar an Léigh sin,
A leighis creuchdan do chridh'
Thogadh fianuis gu treun leat,
An aghaidh teagaisg 's mi-bhéusan
Chinn-iùil nan dall bha gun léir-sinn,
'S nan naimhdean geur a bh'aig Ios'
Mar bacadh tròcair Mhic Dhé iad,
Rinn thu dhearbhadh 'sa shéuladh
Air dhoibh bhi trom fo'n an-aoibhinn
Gur sgrios-léir dhoibh bu chrìoch,
'S cha b'ann a mhàin le do bheul
A rinn thu 'chaismeachd sin éigheach,
'S do bheatha sìr chur an céill doibh
Gu'm b'aon bha ceusd thu le Criosd.

'S ni bha ghnàth 'ga do leònadh
Bhi faicinn rian an luchd-treòraich,
An aghaidh 'n teagaisg 's an eòlais
Air reachdaibh glòrmhor 'n àrd-righ,
'Sa toirt dearbhaidhean mòr air,
A' chliù th'air gràsan Iehobhah
'S an gnàth toirt fianuis 'sa còmhdach,
Nach b'ionann beòil doibh is cridh';
Freumh gach uilc bhi fo'n chleòca
Gaol an airgiod bu mhò leo, [dheirc
Mar shaibhreas 's buannachd a b'òir-
Na masladh 's bròn fo chuing Chriosd,
'San cleachdadh féin air an dòigh sin
'Se toirt na bréige da'n còmhradh,
'Sa mhuinntir eudmhor an còmhnuidh
Fo lotaibh mòra da'n trìd.

'S ge d' bha dìomhanas sgrìobhta
'Na do shealladh gach aon uair,
Air gach ni bh'anns an t-saoghal
De'n d'rinneadh ìodhail do mheall,
A's ann bhiodh t'anam fo ìoghnadh
Ag amharc nitheanaibh tìmeil,
'S tu faicinn làmh fir do ghaoil annt'
O! b'e do shìochaint gach àm
Bhiodh tu sealbhachadh milseachd,
Anns an tròcair à' b'ìsle
'S ann a mheasadh a prìs leat,
'Se luach na h-ìobairt a bh'ann
'S ged bu gheall-daingnich iad daonnan
Dhuit-s' air lànachd t'Fhir-saoraidh
Timchioll-ghearrta bha do chridh' leo,
Gu dlùth air Criosd o's do cheann.

'Nuair bu dlùith' bhiodh do chòmhradh
Air nithc talmhaidh no feòlmhor,
Bha 'n earail naomh a thug Pòl dhuit
An cleachdadh beò na do chridh,
Bhiodh do chainnt an deadh òrdugh
Fo bhlas ùr-labhraidh an còmhnuidh,
Le salann gràis a chum fòghluim
'S cha b'ann gu connspaid no strì,
Bhiodh t-inntinn shuas ris a' ghlòir sin
Air 'n do dhaingnicheadh còir dhuit;
Lìont' le iongantas sòlais
'S tu 'mealtuinn dòchais làn-chinnt,
Air na beannachdan mòra
Tha'n co-cheangal siorruidh na tròcair,
Tre'n mheasadh tìm leat ro òirdheirc
Ach air mhodh sònraicht' ro fhaoin.

Ge d' mheasadh aimsir diom-buan leat
Mheasadh tìm leat ro luachmhor,
A chleachdadh dìchioll a's cruadail
Air taobh an Uain fad do là,
Do shìochaint féin 'dheanamh suas ris
Cha b'e a mhàin bh'ort mar uallach,
Ach anmaibh gràsmhòr a shluaigh-san
A thogail suas dha do ghnàth,
'S o'n ghabh thu chuing air do ghuail-[ibh
Gu dol tre dheuchainnean cruaidhe
B'e do chrìoch mar fhear-cuairte,
Do thoradh suas a bhi fàs
'S do shùil a ghnàth togta suas ris,
An dùil ri gràs an àrd-bhuachaill'
A chum do shaothair 'bhi buadhach,
Gu anmaibh truagh 'thoirt gu slàint'.

Bha thu truacanta bàigheil
Ris na braighdean bu tràilleil',
A bhà 'nan ciomaich aig sàtan
'Gan cumail làidir fo dhaors',
'S t'innidh thròcair làn gràidh dhoibh
Ge d' b'iad do naimhdean 's t'eascàird-[ean
B'e t'fhìor dhùrac tre ghràs doibh
Gu sealbhaicht' slàint' leo gach aon
A thaobh do chaoimhneis do d'chàirdean
A bha tre Chriosd duit na'm bràithrean,
'S ann bha do mhaoth-chridh' gu làthail
Cur thairis làn doibh le gaol,
'S tu giùlan ìomhaidh an t'Slànuighear
Anns gach buaidh agus pàirt dhiot,
'S mòr a chìte 'na d'fhàiltibh
Dheth 'naomhachd àluinn ro chaomh.

Fhuair thu neart 'na do ghàirdean
Gu bhi gleachd ann an tàbhachd,
Fo na h-airm nach do dh'fhàilnich
Rinn treun thu 's làidir fo d' cheann,
A chaidh a mach 's gach cruaidh chàs
An aghaidh armailt an nàmhaid [leat
Air 'n tugadh buaidh fad do là leat,
Ge d' bha e ghnàth ort an geall
Ach fo cheannard do shlàinte
Bhrùth do naimhdean fo d' shàiltibh
Is chuir thu'n ruaig anns gach blàr orr',
'S do chlaidheamh sàitht' annt gu teann
Bhiodh amhladh mòr air feachd shàtain,
Ag éisdeachd gleusaidh do chlàrsaich
Is t'iollach fhuaimneach buaidh-làraich,
'N uair bhiodh an àirc 'na do chàmp.

'S mar bha t'anmhuinneachd làthail
A' cur feum air ùr ghràs leat,
B'e do bheus bhi fein-àicheil
Cia cho àrd 's bhiodh do bhuaidh,
'S faire shònraicht' a ghnàth ort
Nach deanta dìmeas no tàire,
An cor ìosal air gràs leat
Ach g'a àrdachadh suas:
Cha b'ann le lòchran a mhàin
A dh'imich Dòmhull tre'n fhàsach,
Ach ola an còmhnuidh o'n lànachd
Nach do thràigh fad do chuairt,
Tre fhéin-fhiosrachadh gràsmhòr
'S tric a theagaisg thu chàch e,
Nach b'ann uatha féin a bh'an slàinte
Ach tre fheartaibh blàth fuil an Uain.

Dò sholus naomh rinn thu leanmhuinn
Le cogais mhaoth agus anmhunn,
Is t-inntin chaomh cho neo-mharbhant'
O's ceann na talmhuinn do ghnàth,
Fhuair thu'n saoghal na chealgair
Le bhrionnal baoth cho neo-earbsach,
'S gun chuir thu thaobh e le 'shalchar
Mar phlaosgaibh falamha gun stàth,
Bu ghaisgeach treun thu 'bha calma
An aghaidh séisdeadh nan garbh-chath,
'S tu air do ghleusadh fo t-armachd
Uchd-éididh 's ceann-bheairt na slàint',
Gach ni bh'an déigh air sgrios t'anma
Rinn thu cheusadh 's a mharbhadh,
Is chlaoidh thu'n fhéin toirt beul balbh
Gu'n chomas labhraidh ach gràs. [dhi'

Bha do bhuadhaibh 's do ghràsaibh
A' co-chòrdadh gun fhàillinn,
Ge d bha'n fheòil 's a gath sàithte
Le teachdair shàtain a'd dhéigh,
B'fhìor fhear-leanmhuinn air Paul thu
Fad do chuairte tre'n fhàsach,
'Giùlan uallach an àlaich
Is cùram gnàthaicht' an treud,
Bha'n ro-chùram-san làthail
A' luidhe dlùth riut mu t-àirnibh,
Is eallach tròm aig cathair-gràis ort
Far 'm bu ghnàth leat bhi treun,
'San Spiorad uchdmhacaich o'n àird ort
Aig éigheach suas ri d' naomh Abba,
Gu'n cumta suas iad 's gach gàbhadh
A chum's nach tàrladh dhoibh beud.

Thugadh gliocas a's ciall duit
A ghlacadh shionnach chum dìonaidh,
Dearcan òg nan crann-fiona
Mu'n rachadh 'n crìonadh 's iad maoth,
Bha do phuincibh cho fior-ghlan
'S cho geur-rannsachail dìomhair,
'S nach tugta fasgadh do shìon leat
A bhacadh diadhachd le daors';
Is t'fhaicill dlùth mar an ceudna
Nach mùchte gràs cia cho ìosal,
A dh'fhaodadh sàtan le lìontaibh
A chumail shìos fo chruth gaoid,
Ach 'cumail taic' ris le dian-spairn
An aghaidh innleachd an diabhuil,
'S an t-ionmhas làn bha ò Dhia dhuit
Cuir buil air t'iarrtuis gu saor.

'N uair dh'fhosgladh suas duit gu fial-
Stòr na'm beannachdan siorruidh, [aidh
'S a rinneadh stiùbhard le Dia dhiot
A chum a riaghladh gu saor,
Bhiodh pailteas lòin do na cìocraich
Is uisge beò do na h-ìotmhoir,
'S do na leòntaibh sàr-iocshlaint
A ghlanadh iorbhail gach gaoid,
Gach soitheach falamh bhiodh lìonta
Dheth'n ola a' dhìoladh na fiachan,
'S cha bhiodh aon diubh nach riaraicht'
A nuas bho lìontachd na maoin
Oir bha'n t-ionmhas ud siorruidh,
Is creidimh 'gabhail coimhlionaidh
Air na geall'aibh ion-mhiannuicht';
A cuan neo-chriochnuicht' a ghaoil.

Gheibheadh lomnochdaich éideadh
Is balbhain fosgladh am béil ann,
'S lotan chridheachan réubta
Leigheas chreuchdan is leòn,
A 'neach bha caillte bhiodh deadh-sgeul
Is gheibheadh anmhuinneachd tréine,
'Sa neach bha'n dorchadas léirsinn
Is laigse an euslaintich treòir
Is luibhre a' glanadh o 'bréine,
'S gach cneidh-ghalair no eucail
Is uisgibh Iordain làn éifeachd,
Gu'n toirt gu sgéimh mar bu chòir,
Dh'fhàs Abana neo-spéiseil
'S fhuaradh Parphur gun fheum dhoibh
Buailt' le plàighean na h-Eiphit,
'S an uillt nach faoidte leò an òl.

'S an uair a shileadh an driùchd ort
Bu treun an gleachdair thu 'g urnuigh,
'S do chridh' teth cho maoth-bhrùite
'S tu tagradh dlùth trìd an Uain,
T'innidh ghràidh an geur-dhùrachd
Fo fhrasaibh blàth nan gràs ùraich,
A' mealtunn làthaireachd a' ghnùise
Is deatach tùise a' dol suas,
B'fheairde neart na caol-sùmid' sin
Is b'fheairde taic na cuilc bhrùite,
Toradh blà t'ìobairt-chùbhraidh
Dheth 'n ola ùngaidh a nuas,
Gheibheadh doill an sàbh-shùl ann
Is bacaich leumnaich gu sunntach,
S rach' òighean cadail o dhùsal
Is mairbh a' dhùsgadh o'n suain.

Leis cho eòlach sa dh'fhàs thu
Air fear-casaid nam bràithrean,
Tha ri foireigneadh an àlaich
'S gan toirt a ghnàth leis a thaoibh,
Bha do mhaoth-chridh' cho bàigheil
'S gu'n rach' tu sios air a sgàthsan,
Do'n doimhne g'an tearnadh
'San toirt o mhàig an droch aoin,
'Ga leantuinn fein air an sàiltibh
A chum 'nam baideal a b'àirde,
Do chruth chosamhlachd shàtain
Ri obair gràis anns na naoimh,
Is cùram mòr ort mu'n tàrladh
Le Prionnsa Thìruis an àrdain,
Gu'n sgriosta a h-aon diubh le bàs
An neo-thimchioll-ghearrt ann an cridh.

Nuair ghairmeadh t'anam do'n t-suaimh-
Dh'ullaich àrd-righ nam buadh [neas,
Bu ghoirt cràiteach an sluagh sin, [dhuit
A bha mu'n cuairt ort a ghnàth
Bu fhrasach deòir air an gruaidhean,
'San cridhe leòinte fo chruaidh-chàs
Do thigh bu Bhòchim e'n uair sin,
Le gal nan truaghan thu dh'fhàg,
'S cha b'ioghnadh mor ged bu chruaidh
Air fuil 's air feòil do thoirt uatha [e,
Sàr oid'-altrum cho luachmhor,
A thogail suas uath' cho tràth,
'S ge d b'aobhar bhròin e cho luath leò
'Sa chaill iad comunn an uasail,
Bha caoimhneil carthannach truasail
'S an anmaibh fuaighte riut an gràdh.

Bha thu'd chobhair gu fuasgladh
Air na bochdan fo thuairgneadh,
Bhiodh aig osnaich fo smuairin
Fo thuinn 's mi-shuaimhneas an sàs,
B'iuchair-fhosglaidh bha buadhach
Air cor nam deòraidh 's nan truaghan
A bhiodh le sàtan g'am buaireadh
'S 'gan cur 's gach uair fo chruaidh-chàs
Is iomadh eire a's uallach
A bhiodh ro throm air an guailnibh,
O'n d'fhuaradh saors' iomadh uair leò
'N uair ghlaoidhte suas leat nan ainm,
Sa spealgta an cuibhreach gu luath dhiù
Fo ghiallaibh bàis bhidh làn-bhuaidh ac
'S bhiodh cliù saor ghràis a dol suas leò
Chum gloir àrd-bhuachaill an slàinte.

Nuair thigeadh 'n làn sin a nuas ort
Gheibheadh peacaich iom'-ruaigte,
Fo dhìteadh cogais 's làn uamhais
'S fo throm uallach a's sgìth,
Fois do'n inntinn thonn-luaisgte
Saorsa o gheimhlichibh cruaidhe,
'San Spiorad naomh gu treun buadhach
'Gan toirt gu suaimhneas le sìth,
'San crìdhe reòit bha fo'n fhuar-dhealt
Thigeadh beò le crith-ghluasad,
Is anail bheòil Righ nan sluagh ort
A' teachd a nuas mar threun ghaoith,
'S am fear bu treise 'se 'n uachdar
Is creach an t-sàtain ga fuasgladh, neach
'S bhiodh ceòl do ghàirdeachais fuaim-
Toirt sgrios air cluain an droch-aoin.

Fhuair thu gealladh ro àraidh
A choimhlionadh a'd' là dhuit,
Clann do chloinne fo àrach
An t-soisgeil ghràsmhoir ri d linn,
Righ nan uamhas 'nuair thàinig
Cha d' chuir e fuathas no sgàth ort,
Cha robh gath anns a' bhàs dhuit
Ach gairm o àmhghar gu sìth,
Thàinig samhradh an àigh ort
Theich gach duibhre agus sgàile,
'S cha tig oidhche gu bràch òrt
Do sholus làn bidh a chaoidh,
Dh'f hàg thu Senir 's Amana
'S gach leómhan's béisd a bha tàmh annt
Do bheinn a mhirr is tùis aloes
Thug Aingle thu'n làthair an Righ.

'S ged tha do chomhar air fhalmh'cha'
Shìos fo fhòidean na talmhuinn,
Tha t-fhianuis beò gu bith-labhraidh
Ris na h-aingidh 'san t-saoghal,
'S mar tig gràs orr' ri aimsir
'Gan toirt beò tre'n ath-ghineamhuinn
Chi iad Domhul ge d dh'f halbh e,
A' teachd an armailt nan naomh
A nuas o nèamh chum a dhearbhadh,
Nach breug no sgleò bha na shean'chas
'Sa chur Amen ri binn-damnaidh,
An dream a dhearmaid an saors',
A dhionnsuidh léir-sgrios d'an anmaibh
Gu ifrinn-theinteach g'an tearbadh,
Gu cuan neo-chrìochnach gu'n tean'cas
Do dh'ionmhas feirge nach tràigh.

'Se sin an t-àit am bi a ghairstinn
Anns na lasraichean feirge,
Is gath na cogais g'an teirbheart
'S deimhnibh foiréigneach g'an cràdh,
'N àmhunn-ghoilteach is deirge,
Is tonn air thonn a sìor ghairm dhoibh
Air peanas peacaidh ni's gairge,
'Sa dol an gairbhead gach tràth
O'n chuir iad cùl ris an tairgse,
Bidh teas na f ùrneis nis seirbhe [dhoibh
'Sa deatach smùidreach bidh doirbh
Gun dùil ri teanacas gu bràth, [ainn
'S ma mheas iad Domhul air mhearach-
'Nuair chuir e'n céill doibh an amaladh,
Innsidh siorruidheachd d'an anamaibh
Gu'r iad gu dearbh' a bha baoth.

Ach'n àm bhi tional an iarmaid
A ghineadh l'esan an Criosda,
Na shaothair-ghràidh anns an fhìonlios
Tre fheartaibh siol-chur nan gràs,
'Sa théid an gairm-san gu fialaidh
G'an togail suas anns na neulaibh,
An còdhail àrd-righ na siochaint
An culaidh chiataich gun sal,
'Sa sheasas Domhul 'na fhianuis
Air ceann a shliochd nan cruth-fiorghlan
Na thrusgan maiseach geal sgiamhach,
Le gnùis gun fhiamh ach gean-gràidh
'San glaodh e'n àird le beul lionta,
Feuch mis' sa chlann 'thug Dia dhomh
A' mhealtuinn sòlais ion-mhiannuicht',
An tobair shiorruidh nach tràigh.

O'n fhuair iad fois ann an Criosda
Le'n chuir iad dòchas 'na ìobairt
Tre chreidimh beò air fuil phrìseil,
Bhiodh dhoibh mar ioc-shlàint an slàint'
Air dhoibh bhi 'g osnaich gu h-ìosal,
Bha corp a bhàis dhoibh na Phriosan
'S ge d bha gleachd ris na phian doibh
Bha suaimhneas sior'uidh do'n ghràdh,
B'e sud an sòlas a lion iad
An dùil an còmhnuidh làn mhiann air,
'S nuair thig cò-làmh an triall dhoibh
'S iad làn choimhlionta na làthair,
Bithidh aobhar glòraich air Dia ac'
Feadh linn nan linntibh gu siorruidh,
Gu'n ghairmeadh Domhul g'an spion-
A mach a liontan a bhàis. [adh

Ach tha thu nis anns na nêamhan
Le d chlàrsaich òir air ùr-ghleusadh,
'S cha lagaich fuaim a cuid téudan
O sheinn laoidh éibhinn an Uain,
Cha chuir sruth Bhabiloin éis ort
O sheinn air glòir nan làithean réite,
Chriochnuich bròn bùthaibh Chédair
'S cha'n i tìr Mhesech do chuairt,
Ach ionad còmhnuidh an Dé sin
A rinn le 'ghlòir do làn-éideadh,
Cha tig sgleò air do leirsinn
'S cha'n fhaicear deur air do ghruaidh,
Is gearain cràiteach fo dheuchainn
Cha tig gu bràch o do bheul ann,
Ach sonas lànachd nach tréig thu
Le Aingle treun ort mu'n cuairt.

'Se neo-fhoirfeachd an tràthsa
Tha mar easbhuidh a mhàin ort,
Nach robh Diomhair an t-Slànuighear
'Na iomlàineachd leat shuas,
Ach 'na àm thig an là sin
'S nach bi easbhuidh no fàilinn,
Air bhùill-ean dheth lànachd
Nuair thig an t'àrd-Righ a nuas,
Bìdh an cuirp mar ghlaine a' dearsadh
Air a ghlanadh 'san àmhuinn,
'Sa'n loisgear suas na h-eas-càirdean
Le'n d'rinneadh tàir air an Uan,
'S bìdh an anma geal a sìr dhealradh
'San com cho cuimte san aon nàdur,
An aonachd ghlòrmhor ro àluinn
Nach sgar am bàs gu bith-bhuan.

Ach tha sinne air ar fàgail
As do dhéigh anns an fhàsach,
A dol fo bhròn tre ghleann-Bhàca
'Sa Dhé bi ghnàth air ar stiùir,
'S lion do thobraichean làn dhuinn
Slochdaibh dionach neo-thràighte,
'S thoir dhuinn ciochan bhios slàinteil
Mu'n téid sinn bàs leis a ghrùid,
Thoir sinn beò le t'ùr-ghràsaibh
'S daingnich còir dhuinn na t'fhàbhar,
'S ullaich lòn dhuinn g'ar n-àrach
'S bi féin a ghnàth aig ar bùird
Thoir dhuinn innealaibh-tàir'nidh
A chum gu'n deòthlair ar sàth leinn,
Do ionmhas sòlais na lànachd
Tha'n cliabh an t-Slànuighear chiuin.

Cum bho dhion o na tairbh sinn
Oir tha'm bùireich a' seirm ruinn,
'S dion fo'd sgàil sinn o ghairbhinn
Droch cuideachd choirbte a mhi-rùin,
Dean ro chinnteach do ghairm dhuinn
Sgeaduich diongmhalt' fo t-airm sinn,
'S dean dhinn saighdearan eirmseach
Is aimsir dhoirbh oirnn teachd dlùth,
Dìon o chlosaich a' mhairbh sinn
'S dìon o thrombaid na foirm sinn,
Na biodh t'fhacal gu'n tairbhe
Ach ro shoirbheasach dhuinn
Na fàg air cladach na failbh' sinn
Thoir fo sgàil nan craobh-pailme sinn,
'S bi na d dhìon o gach stoirm dhuinn
Is neul na feirge o's ar ceann.